

Použité prameny a literatura

Kniha vznikla na základě vzpomínek příslušníků 601. skupiny speciálních sil, kteří se v roce 2004 zapojili do operace Trvalá svoboda (Enduring Freedom) na území Afghánistánu. Naše rozhovory probíhaly od února do května

2024. V několika případech byly použity i zvukové záznamy rozhovorů s příslušníky 601. skupiny speciálních sil, které byly pořízeny v roce 2010 při práci na knize *Dum Spiro Spero*. Dále byly využity následující publikace:

HERD, Walter Morris. *Unconventional Warrior: Memoir of a Special Operations Commander in Afghanistan*. Jefferson, North Carolina: McFarland & Company, 2013.

STEHLÍK, Eduard a kolektiv. *Dum Spiro Spero: 601. skupina speciálních sil generála Moravce*. Mohelnice: Martin Vaňourek, 2010.

STEWART, Richard W. *The United States Army in Afghanistan: Operation Enduring Freedom March 2002 – April 2005*. Washington, D. C.: U.S. Army Center of Military History, 2011.

WRIGHT, Donald P. et al. *A Different Kind of War: The United States in Operation ENDURING FREEDOM (OEF), October 2001 September 2005*. Fort Leavenworth, Kansas: Combat Studies Institute Press, 2010.

Poděkování

Na tomto místě bych chtěl velice poděkovat všem, kdo mi byli při vzniku této knihy nápomocni. Na prvním místě generálporučíkovi Ing. Ondreji Páleníkovi „Hombremu“, který mě oslovil a dal mi důvěru jeho ideu realizovat. Dále všem těm, jejichž vypravování vás provázelo na předcházejících stránkách, i těm, kteří mi pomohli jiným způsobem – radou, kontrolou zpracovaných textů, poskytnutím unikátních fotografií či zpřístupněním dokumentů z archivu 601. skupiny speciálních sil. Velké díky tak patří mým přátelům generálporučíkovi Ing. Karlu Řehkovi „Charliemu“, generálmajorovi Ing. Milanu Kovandovi „Kovi-sovi“, brigádním generálům Ing. Miroslavu Feixovi „Cyborgovi“, Ing. Miroslavu Hofírkovi „Hofimu“, Ing. Romanu Hyťhovi „Ramonovi“, Ing. Pavlu Kolářovi „Pájovi“ a Ing. Ladislavu Rebilasovi „Rebovi“, dále plukovníkům generálního štábu Ing. Davidu Frantovi „Františkovi“ a Ing. Tomáši Skácelovi „Skaceymu“, stejně

jako štábním praporčíkům Marku Sekaninovi „Sekačkovi“, Radku Vajdečkovi „Vajdysovi“ a nadpraporčíkovi Radku Kudelovi „Koudymu“. Zvláštní dík patří i Tomáši Mišlanovi a především pak všem současným i bývalým příslušníkům 601. skupiny speciálních sil za vzácné pochopení a pomoc, kterou mi při shromažďování materiálů pro tuto knihu poskytovali. U řady z nich bohužel nemohu z důvodu utajení uvést jejich jména. Oni ale velice dobře vědí, o koho jde. Kluci, velké díky! Mé velké poděkování patří v neposlední řadě i Terez, mé manželce, která ze zvukových záznamů přepsala největší část rozhovorů a byla též první čtenářkou rukopisu, k němuž měla – vzhledem k její dokonalé znalosti vojenského prostředí – řadu podnětných připomínek. Bez její podpory a pochopení by kniha v takto krátkém termínu nikdy nemohla spatřit světlo světa.

Eduard Stehlík